

Thinget. Jeg kom saa til den Opfattelse, at det er en vis Retning, det er de to Benstreggrupper, han vil tale til; men jeg tror, at mange af hans eget Parti ere uenige med ham i hans Opfattelse, navnlig i det Forsvar, han vilde levere for Officererne, hvilket forekommer mig at være et Forsvar for Officerernes Brutalitet. (En Stemme: Nei.) Et andet Medlem siger Nei, han kan faae Leilighed til at imødegaa mig. Jeg mener, at vor Officersstand tæller faare mange hæderlige Mænd, og det er ikke en Undtagelse, saaledes som det ved en Feiltagelse blev sagt af den ærede Forespørger. Der er netop mangfoldige hæderlige Medlemmer baade i de øverste og nederste Lag og det baade tillands og tilvands — det er min Befindelse. Det ærede Medlem siger: Naar en Officer kommer i Ranker om Noget, som han mener er til Gavn for Tjenesten, saa skal han sætte det igennem, om det end er i Strid med Loven. Har man nu hørt Mage til Tale af en Officer? Jeg vil spørge den ærede Krigsminister, som hører saadan Tale, om han siger Ja dertil, og siger, at det skal en Officer gjøre? I saa Fald vil jeg spørge: Hvorfor sidde vi her og vedtage Love? Ere de danske Love for Militærvæsenet Love i Amerika eller bismarckske Love eller Love fra den franske Republik? Det skulde man tro efter det ærede Medlems Tale. Han henviser os til, hvorledes Bismarck lod skyde paa Soldaterne, og mente, at det var rigtigt, eftersom hans Officerer gjorde det — det var Disciplin. Den franske Republik skyd Soldaterne ned, det var rigtigt. Men hvad vedkommer det os her? Her er Tale om, hvorvidt danske Officerer holde sig Loven efterrettelig eller ikke, det er Spørgsmaalet, det er Pointet i Sagen. Love kunne være daarlige, og de kunne være gode, men vi fordrer, at Officerer ligesom enhver Anden, enten saa Loven er god eller slidt, respektere den, saalænge den er i Kraft; vi maatte ellers være daarlige Lovgivere, naar vi ikke holdt derpaa. Jeg holder ubetinget paa, at en Lov, selv om jeg misbilliger den, skal adlydes, saalænge den er i Kraft. Derefter henviser det ærede Medlem til Nordamerika. Hvad have vi med Nordamerikas militære Love at gjøre? Det var en rar Historie for brutale Officerer, raat Officerer; thi der er raat blandt dem som i andre Samfundslag: Braadne Kar i alle Lande; der er ogsaa braadne Kar blandt dem, det kjender jeg, fra jeg var Soldat, men jeg skal ikke, komme nærmere ind derpaa. Naar vi tale saameget om at forbedre Anden i Hæren, saa vil jeg ikke som enkelte Talere have gjort, henvende det direkte til Krigsministeren; det var for meget forlangt af Krigsministeren, at han skulde puste en anden Aand ind i Hæren. Jeg tror, at Anden skal indpustes andetsteds fra, den skal tilbøds komme fra Thinget ved, at vi opfordre Slægt og Slægt til at træde ind i militære Stillinger.

Vi have jo hørt Thingets Medlemmer, navnlig den nuværende fungerende Formand (Berg), udtale, under hvilke uheldige Vilkaar Folk sende deres Sønner i Militærtjeneste. Vi maa selv se at rette derpaa; det kan ikke hjælpe, at vi her staa og klage over de militære Føvere og Kommanderende, naar tilsidst Ingen vil være det — det vilde være at komme ind paa bare Urimelighed. Endvidere sagde det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds, at han vilde trofse Loven, selv om han skulde have Fæstningsarrest derfor. Ja, der var mange kjønne Ting i hans Tale, det var et mærkeligt Forsvar for brutale Officerer fra hans Side ligesom de andre fra den Side. Jeg tror imidlertid nu ikke, den Side er saa kompakt, jeg tror, der er temmelig stor Løshed tilstede, og jeg tror ikke, de ville understøtte ham, ligesom jeg er vis paa efter Ministerens Udtalelse idag, at han paa ingen Maade vil understøtte ham. Han vil sige, de militære Love skulle oplydes, og det er min Pligt at straffe det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds, dersom han kommer frem med saadanne Ting og lader sin Theori træde ud i Praxis. Den ærede Minister har sagt, efter hvad jeg har hørt idag, tydelig nok, at han vilde tage dette meget alvorlig, saa det ærede Medlem fra Thisted kan vide, hvad han har at rette sig efter, hvis han paany skulde komme i sin tidligere Stilling. Spørgt kunde det synes efter forskellige Udtalelser, som ere faldne her idag, at ligesom vi have en Forening til Dyrenes Beskyttelse, skulde vi have en til Soldaternes Beskyttelse. Det kunde, som sagt, synes saa, men det kan dog vel neppe være Meningen; vore Love ere jo stærke nok til at skærme de unge Mænd, der komme under Fanerne, og skulde den ærede Krigsminister synes, at han ikke har Midler nok til at føre Loven igennem, saa har han jo ikke Andet at gjøre end at komme her til Thinget og sige: Giv mig de Midler, jeg savner. Vi hørte jo forøvrigt af hans Udtalelser, at han tror nok at være Mand for at føre Loven igennem; han skulde nok holde sine Undersaatter til Lydighed, og derfor undrer det mig, at det ærede Medlem fra Thisted kunde omtale sin militære Bane paa den Maade, som han gjorde, og anføre alle de Lovovertrædelser, som han har gjort sig skyldig i (Sag d: Jeg skal nævne adskillige flere!). Det kan gjerne være; men desto mere strafværdig er saa det ærede Medlem. Det var jo aabenbart, at det ærede Medlem vilde lære de brutale Officerer, at de skulde tilfidesætte Loven. Hvad kan han mene Andet med disse Udtalelser end at sige til Officererne paa Jægersborg: Det gør ikke Noget, at I overtræde Loven. Se paa Bismarck, paa de franske Officerer, paa de amerikanske Forhold. Hvad der staar i den danske Lovgivning, behøve I ikke at bryde Eder et Nul om, og naar Ministeren træder op i Folkethinget og siger, at